UMWELT- UND INGENIEURTECHNIK DRESDEN κατά ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

# ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 2ας Ιουνίου 2005 *

Στην υπόθεση T-125/05 R,

**Umwelt- und Ingenieurtechnik GmbH Dresden,** με έδρα τη Δρέσδη (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τον H. Robl, δικηγόρο,

αιτούσα,

κατά

**Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων,** εκπροσωπούμενης από τον M. Wilderspin και την S. Fries, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

καθής,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

με αντικείμενο, κυρίως, αίτηση αναστολής εκτελέσεως των αποφάσεων της Επιτροπής περί μη αναθέσεως στην αιτούσα του μέρους 2 της συμβάσεως EuropeAid/119151/D/S/UA με τίτλο «Σχέδιο εκσυγχρονισμού του εργοστασίου πυρηνικής ενέργειας στη νότια Ουκρανία» και αναθέσεώς του σε άλλη επιχείρηση και, επικουρικώς, αίτηση με σκοπό να διαταχθούν άλλα προσωρινά μέτρα,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ
ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

εκδίδει την ακόλουθη

**Διάταξη**

**Ιστορικό της διαφοράς**

1 Ο κανονισμός (ΕΚ, Ευρατόμ) 99/2000 του Συμβουλίου, της 29ης Δεκεμβρίου 1999, για τη χορήγηση συνδρομής στα κράτη εταίρους της Ανατολικής Ευρώπης και της Κεντρικής Ασίας (ΕΕ 2000, L 12, σ. 1), προβλέπει μεταξύ άλλων τη χρηματοδότηση προγραμμάτων πυρηνικής ασφάλειας στα εν λόγω κράτη.

2 Ετήσιο πρόγραμμα δράσεως στον τομέα της πυρηνικής ασφάλειας εκπονήθηκε για το έτος 2001 στο πλαίσιο του κανονισμού 99/2000. Στο πλαίσιο αυτό, διεξήχθη η διαδικασία προσκλήσεως υποβολής προσφορών, για τη σύναψη δημόσιας συμβάσεως με τίτλο «Σχέδιο εκσυγχρονισμού του εργοστασίου πυρηνικής ενέργειας στη νότια Ουκρανία». Το μέρος 2 της εν λόγω συμβάσεως αφορούσε την εγκατάσταση εξελιγμένου συστήματος συλλογής και επεξεργασίας στοιχείων σχετικά με τον έλεγχο της ποιότητας του ύδατος στο εργοστάσιο πυρηνικής ενέργειας στη νότια Ουκρανία.

3 Απαντώντας στην εν λόγω πρόσκληση υποβολής προσφορών, που δημοσιεύθηκε στις 19 Ιουνίου 2004 στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* (ΕΕ S 119), κατατέθηκαν εμπροθέσμως τρεις προσφορές, μεταξύ των οποίων η προσφορά της αιτούσας.

4 Στις 4 Οκτωβρίου 2004, παρουσία των υποβαλόντων προσφορές, δημοσιοποιήθηκαν οι κατατεθείσες προσφορές.

5 Η επιφορτισμένη με την τεχνική αξιολόγηση των προσφορών επιτροπή (στο εξής: επιτροπή αξιολόγησης) προέβη στην εξέταση των διαφόρων παραληφθεισών προσφορών και εξακρίβωσε ότι πληρούσαν τις διοικητικές ή τεχνικές προδιαγραφές.

6 Εν προκειμένω, η επιτροπή αξιολόγησης ζήτησε από την αιτούσα να προσκομίσει διευκρινίσεις για διάφορα στοιχεία της προσφοράς της, με επιστολές της 6ης, 8ης και 12ης Οκτωβρίου 2004, αντιστοίχως, στις οποίες η αιτούσα απάντησε με επιστολές της 7ης, 12ης και 14ης Οκτωβρίου 2004 αντιστοίχως.

7 Επειδή οι παρασχεθείσες από την αιτούσα διευκρινίσεις επί δύο τεχνικών πτυχών («Προσαρμογή υπ' αριθ. 9» και «Προσαρμογή υπ' αριθ. 13») ήσαν ανεπαρκείς, η προσφορά της δεν έγινε δεκτή. Επομένως, οι προταθείσες από την αιτούσα τιμές δεν συγκρίθηκαν με τις προταθείσες από τους άλλους υποβαλόντες προσφορές τιμές.

8 Η σύμβαση ανατέθηκε στην εταιρία All Trade, η προσφορά της οποίας ήταν η πλέον συμφέρουσα από τις προσφορές που υπέβαλαν οι υποβαλόντες προσφορές.

9 Η ανάθεση κοινοποιήθηκε στην All Trade και ελήφθησαν όλες οι απαιτούμενες για την υπογραφή της συμβάσεως διατάξεις. Η σύμβαση συνάφθηκε απ' ευθείας μεταξύ της Energoatom, δικαιούχου του σχεδίου, και του αναδόχου. Η σύμβαση υπογράφηκε στις 20 Δεκεμβρίου 2004.

10 Με έγγραφο της 23ης Δεκεμβρίου 2004, που περιήλθε στην αιτούσα στις 10 Ιανουαρίου 2005, η Επιτροπή πληροφόρησε την αιτούσα ότι δεν της ανέθεσε τη σύμβαση λαμβανομένου υπόψη του γεγονότος ότι η προσφορά της δεν πληρούσε τις τεχνικές προδιαγραφές (στο εξής: πρώτη απόφαση). Περαιτέρω, το εν λόγω έγγραφο πληροφορούσε την αιτούσα ότι η σύμβαση ανατέθηκε στην All Trade (στο εξής: δεύτερη απόφαση).

11 Με έγγραφο της 14ης Ιανουαρίου 2005 προς την Επιτροπή, η αιτούσα αμφισβήτησε τους λόγους που δικαιολογούν τις δύο αυτές αποφάσεις.

12 Με έγγραφο της 31ης Ιανουαρίου 2005, η Επιτροπή απάντησε στις προβληθείσες από την αιτούσα αιτιάσεις.

## Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

13 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 18 Μαρτίου 2005, η αιτούσα άσκησε, δυνάμει του άρθρου 230, τέταρτο εδάφιο, ΕΚ, προσφυγή με σκοπό την ακύρωση της πρώτης και της δεύτερης αποφάσεως (στο εξής, από κοινού: επίδικες αποφάσεις).

14 Με χωριστό δικόγραφο, που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 21 Μαρτίου 2005, δυνάμει του άρθρου 104 του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου και των άρθρων 242 ΕΚ και 243 ΕΚ, η αιτούσα υπέβαλε την παρούσα αίτηση ασφαλιστικών μέτρων, με την οποία ζητεί:

— κυρίως, την αναστολή εκτελέσεως των επίδικων αποφάσεων μέχρις ότου το Πρωτοδικείο αποφανθεί επί της προσφυγής της κύριας δίκης·

— επικουρικώς, να ληφθούν τα απαραίτητα προσωρινά μέτρα, με τα οποία μπορεί μάλιστα να αποφευχθεί η δημιουργία τετελεσμένου γεγονότος σε βάρος της αιτούσας από την εκτέλεση των προσβαλλομένων αποφάσεων και, ειδικότερα, να απαγορευθεί στην καθής:

— αφενός, να αναθέσει την επίμαχη σύμβαση στην All Trade·

— αφετέρου, να συνταχθεί η προβλεπόμενη στο σημείο 21 του φακέλου προσκλήσεως υποβολής προσφορών σύμβαση και να παρουσιαστεί προς υπογραφή στην All Trade, ή να ληφθεί οποιοδήποτε άλλο μέτρο που μπορεί να ευνοήσει την ανάθεση ή την εκτέλεση της συμβάσεως.

15 Με τις γραπτές παρατηρήσεις που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 11 Απριλίου 2005, η Επιτροπή ζητεί την απόρριψη της αιτήσεως ως αβάσιμης.

**Επί της ουσίας**

16 Δυνάμει του συνδυασμού των διατάξεων των άρθρων 242 ΕΚ και 243 ΕΚ, αφενός, και του άρθρου 225, παράγραφος 1, ΕΚ, αφετέρου, το Πρωτοδικείο μπορεί, αν κρίνει ότι οι περιστάσεις το απαιτούν, να διατάξει την αναστολή εκτελέσεως της προσβαλλομένης ενώπιόν του πράξεως ή να διατάξει τη λήψη των απαιτουμένων προσωρινών μέτρων.

17 Το άρθρο 104, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας ορίζει ότι οι αιτήσεις προσωρινών μέτρων πρέπει να προσδιορίζουν το αντικείμενο της διαφοράς, τα περιστατικά από τα οποία προκύπτει το επείγον της υποθέσεως, καθώς και τους πραγματικούς και νομικούς ισχυρισμούς που δικαιολογούν εκ πρώτης όψεως (fumus boni juris) τη λήψη του προσωρινού μέτρου το οποίο ζητείται. Οι εν λόγω προϋποθέσεις είναι σωρευτικές, οπότε οι αιτήσεις για λήψη προσωρινών μέτρων πρέπει να απορρίπτονται εφόσον μια από τις προϋποθέσεις αυτές ελλείπει [διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 14ης Οκτωβρίου 1996, C-268/96 P(R), SCK και FNK κατά Επιτροπής, Συλλογή 1996, σ. I-4971, σκέψη 30].

18 Λαμβανομένων υπόψη των στοιχείων του φακέλου της υποθέσεως, ο δικαστής των ασφαλιστικών μέτρων κρίνει ότι διαθέτει όλα τα στοιχεία που είναι απαραίτητα για να αποφανθεί επί της παρούσας αιτήσεως λήψεως προσωρινών μέτρων, χωρίς να χρειάζεται να ακούσει, προηγουμένως, τις προφορικές παρατηρήσεις των διαδίκων.

*Επιχειρήματα των διαδίκων*

Επί του fumus boni juris

19 Όσον αφορά την πρώτη απόφαση, η αιτούσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή προσέβαλε την αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων. Πάντως, η εν λόγω αρχή έχει θεμελιώδη χαρακτήρα στον τομέα των δημοσίων συμβάσεων, γεγονός το οποίο εκφράζεται ιδιαίτερα στο άρθρο 89, παράγραφος 1, του δημοσιονομικού κανονισμού.

20 Πρώτον, αντίθετα προς ό,τι αναφέρεται στα έγγραφα της Επιτροπής της 23ης Δεκεμβρίου 2004 και της 31ης Ιανουαρίου 2005, η προσφορά της αιτούσας συνήδε προς τις τεχνικές προδιαγραφές που αναφέρονταν στην πρόσκληση υποβολής προσφορών, δηλαδή τις προδιαγραφές που αναφέρονταν, αφενός, στο τμήμα 2.2.6 των εν λόγω προδιαγραφών και, αφετέρου, στα τμήματα 2.3.1 και 2.3.4 των ίδιων τεχνικών προδιαγραφών. Εξάλλου, αντίθετα προς ό,τι υποστηρίζει η Επιτροπή, δεν ήσαν ανεπαρκείς οι λεπτομερείς εξηγήσεις και τα μεταγενέστερα πληροφοριακά στοιχεία που προσκομίστηκαν στην Επιτροπή.

21 Η αιτούσα προσθέτει ότι οι τεχνικής φύσεως επιφυλάξεις που διατυπώθηκαν στα έγγραφα της 23ης Δεκεμβρίου 2004 και της 31ης Ιανουαρίου 2005 δεν έχουν σχέση με τα προηγούμενα αιτήματα της Επιτροπής για παροχή διευκρινίσεων.

22 Όσον αφορά τη δεύτερη απόφαση, η αιτούσα κρίνει ότι η διαπίστωση της Επιτροπής σχετικά με την οικονομικής φύσεως αξιολόγηση είναι προδήλως εσφαλμένη.

23 Στην προκήρυξη του διαγωνισμού για τη σύμβαση παροχής υπηρεσιών, η All Trade αναφέρθηκε ως δικαιούχος συμβάσεως αξίας 3 423 658 ευρώ, ποσό το οποίο αντιστοιχεί στην τιμή της προσφοράς όπου περιλαμβάνονται όλες οι επιβαρύνσεις και υπηρεσίες. Πάντως, σύμφωνα με την αιτούσα, οι δηλώσεις σχετικά με τις τιμές των προσφορών που περιλαμβάνονται στο από 31 Ιανουαρίου 2005 έγγραφο της Επιτροπής είναι ανακριβείς.

24 Σύμφωνα με την αιτούσα, η παραπομπή εκ μέρους της Επιτροπής στο σημείο 1.3 των οδηγιών προς τους υποβαλόντες προσφορές είναι εσφαλμένη. Το σημείο 1.3 προβλέπει κατ' ουσίαν ότι, στο πλαίσιο της αξιολογήσεως των προσφορών, λαμβάνεται υπόψη μόνον η βασική τιμή της προσφοράς, αποκλειομένης της τιμής μονάδας και της συνολικής τιμής των ανταλλακτικών, εκτός αν οι τελευταίες δύο τιμές διαφέρουν ουσιωδώς από τη μία προσφορά στην άλλη. Σύμφωνα με την αιτούσα, τούτο ακριβώς συνέβη εν προκειμένω.

25 Η αιτούσα φρονεί ότι η All Trade πρότεινε πιθανώς μεγαλύτερο αριθμό ανταλλακτικών, με συνέπεια η συνολική τιμή της προσφοράς να προσαυξηθεί πλέον των 300 000 ευρώ. Σύμφωνα με την αιτούσα, η Επιτροπή δεν τήρησε την υποχρέωσή της, την οποία υπέχει από το σημείο 1.3 των οδηγιών προς τους υποβαλόντες προσφορές, να λάβει υπόψη το γεγονός αυτό.

26 Η αιτούσα υποστηρίζει εξάλλου ότι η All Trade δεν διαθέτει ούτε την απαιτούμενη ειδίκευση και τεχνογνωσία. Σύμφωνα με την αιτούσα, η All Trade πρότεινε προφανώς προϊόν που είναι πολύ πιθανόν να αποβεί ελαττωματικό. Η ανάθεση του μέρους 2 στην All Trade συνεπάγεται επομένως, από τεχνικής, εμπορικής, προσωπικής και οικονομικής απόψεως, σοβαρές αμφιβολίες ως προς την εγγύηση ότι η προβλεπόμενη παροχή που αποτελεί το αντικείμενο της συμβάσεως θα εκτελεστεί αρμοδίως και εμπροθέσμως όπως απαιτείται.

27 Συναφώς, η αιτούσα προσθέτει, πρώτον, ότι το κεφάλαιο της All Trade δεν έχει σχέση με την αξία της συμβάσεως, δεύτερον, ότι η All Trade επιθυμεί προδήλως να εκτελέσει τη σύμβαση μόνη, με τη βοήθεια τριών συνεργατών και, τρίτον, ότι οι

συστάσεις της All Trade αφορούν απλώς ένα σχέδιο στην Αρμενία, σχετικά με σύμβαση αξίας μικρότερης του 1 εκατομμυρίου ευρώ, πραγματοποιηθείσα προ δύο ετών περίπου.

28 Σε απάντηση, η Επιτροπή αναφέρει ότι η προσφυγή ακυρώσεως της αιτούσας στην υπόθεση της κύριας δίκης στερείται προδήλως ερείσματος.

29 Η Επιτροπή υπενθυμίζει ότι, κατά πάγια νομολογία, διαθέτει σημαντική εξουσία εκτιμήσεως όσον αφορά τα στοιχεία που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη προκειμένου να ληφθεί απόφαση συνάψεως συμβάσεως βάσει προσκλήσεως υποβολής προσφορών. Συνεπώς, ο έλεγχος του κοινοτικού δικαστή πρέπει να περιορίζεται στον έλεγχο της τηρήσεως των κανόνων διαδικασίας και αιτιολογήσεως καθώς και στον έλεγχο της ουσιαστικής ακρίβειας των πραγματικών περιστατικών, της ελλείψεως πρόδηλου σφάλματος εκτιμήσεως και της καταχρήσεως εξουσίας (απόφαση του Πρωτοδικείου της 27ης Σεπτεμβρίου 2002, T-211/02, Tideland Signal κατά Επιτροπής, Συλλογή 2002, σ. II-3781, σκέψη 33).

30 Εν προκειμένω, η διαδικασία προσκλήσεως υποβολής προσφορών διεξήχθη σύμφωνα με τις εφαρμοστέες διατάξεις. Εξάλλου, η απόφαση απορρίψεως της προσφοράς της αιτούσας είναι αιτιολογημένη. Οι προβληθέντες συναφώς λόγοι είναι τεχνικής φύσεως. Η Επιτροπή στηρίχθηκε, για να τους εκτιμήσει, στη γνώμη εμπειρογνωμόνων, εν προκειμένω της επιτροπής αξιολόγησης. Επομένως, η Επιτροπή καταλήγει στο ότι η αιτούσα δεν απέδειξε ότι υπάρχει πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως ή υπέρβαση εξουσίας και δεν υφίσταται κανένα στοιχείο βάσει του οποίου να διαφαίνεται η ύπαρξη πρόδηλης πλάνης εκτιμήσεως ή υπερβάσεως εξουσίας.

Επί του επείγοντος και της σταθμίσεως των συμφερόντων

31 Η αιτούσα υποστηρίζει ότι, αν δεν γίνει δεκτή η αίτηση λήψεως ασφαλιστικών μέτρων, οι επίδικες αποφάσεις θα τεθούν σε ισχύ. Το εν λόγω «τετελεσμένο γεγονός» επηρεάζει οριστικώς τη νομική θέση της αιτούσας και θίγει ανεπανόρθωτα τα δικαιώματά της.

32 Η Επιτροπή φρονεί ότι η αιτούσα δεν απέδειξε ότι δεν μπορεί να αναμείνει την έκβαση της διαδικασίας της κύριας δίκης χωρίς να υποστεί σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία.

33 Περαιτέρω, η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι, κατά πάγια νομολογία, οικονομικής φύσεως ζημία δεν μπορεί, πλην εξαιρετικών περιπτώσεων, να θεωρηθεί ως ανεπανόρθωτη ή έστω δυσχερώς επανορθώσιμη, εφόσον μπορεί να αποτελέσει αντικείμνο μεταγενέστερης οικονομικής αντισταθμίσεως (διατάξεις του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 20ής Ιουλίου 2000, T-169/00 R, Esedra κατά Επιτροπής, Συλλογή 2000, σ. II-2951, σκέψη 45· της 3ης Δεκεμβρίου 2002, T-181/02 R, Neue Erba Lautex κατά Επιτροπής, Συλλογή 2002, σ. II-5081, σκέψη 84, και της 27ης Ιουλίου 2004, T-148/04 R, TQ3 Travel Solutions Belgium κατά Επιτροπής, Συλλογή 2004, σ. II-3027, σκέψη 46).

34 Εν πάση περιπτώσει, τα συμφέροντα της αιτούσας δεν μπορεί να υπερισχύσουν, αφενός, των συμφερόντων του αναδόχου με τον οποίο υπογράφηκε η σύμβαση και, αφετέρου, του συμφέροντος διασφαλίσεως της ασφάλειας των πυρηνικών εγκαταστάσεων.

*Εκτίμηση του δικαστή των ασφαλιστικών μέτρων*

35 Με το αίτημά της, η αιτούσα ζητεί κατ' ουσίαν από τον δικαστή των ασφαλιστικών μέτρων να απαγορεύσει στην καθής, αφενός, την ανάθεση της επίμαχης συμβάσεως στην All Trade και, αφετέρου, να συντάξει τη σύμβαση που προβλέπεται στο σημείο 21 του φακέλου της προσκλήσεως υποβολής προσφορών και να την υποβάλει προς υπογραφή στην All Trade. Εξάλλου, η αιτούσα ζητεί την αναστολή της εκτελέσεως της αποφάσεως περί μη αναθέσεως σ' αυτήν του μέρους 2 της επίμαχης συμβάσεως και την αναστολή εκτελέσεως της ενδεχομένως υπογραφείσας με την All Trade συμβάσεως.

36 Πάντως, η Επιτροπή ανέφερε, χωρίς να αντικρουστεί από την αιτούσα ούτε από κάποιο εκ των στοιχείων που προστέθηκαν στον φάκελο, ότι η σύμβαση μεταξύ All Trade και Energoatom υπογράφηκε στις 23 Δεκεμβρίου 2004. Για τον λόγο αυτό, η αίτηση ασφαλιστικών μέτρων καθόσον σκοπεί στη μη ανάθεση της συμβάσεως στην All Trade και την υπογραφή της συμβάσεως, ήταν, από την κατάθεσή της, άνευ αντικειμένου. Επομένως, το αίτημα αυτό είναι απαράδεκτο.

37 Όσον αφορά τα αιτήματα με σκοπό την αναστολή της εκτελέσεως της αποφάσεως περί μη αναθέσεως της συμβάσεως στην αιτούσα και την αναστολή της εκτελέσεως της συναφθείσας με την All Trade συμβάσεως, ο δικαστής των ασφαλιστικών μέτρων φρονεί, χωρίς να χρειάζεται να αποφανθεί ως προς το συμβατό της αιτήσεως λήψεως ασφαλιστικών μέτρων προς τις επιταγές του άρθρου 104, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, όπως έχει ερμηνευθεί από τον κοινοτικό δικαστή (διατάξεις του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 7ης Μαΐου 2002, T-306/01 R, Aden κ.λπ. κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, Συλλογή 2002, σ. II-2387, σκέψη 52, και της 10ης Νοεμβρίου 2004, T-303/04 R, European Dynamics κατά Επιτροπής,Συλλογή 2004, σ. II-3889, σκέψεις 63 και 64), ότι πρέπει να εξετάσει αν πληρούται η προϋπόθεση σχετικά με το επείγον.

38 Συναφώς, κατά πάγια νομολογία, το επείγον μιας αιτήσεως για τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων πρέπει να εκτιμάται σε σχέση προς την ανάγκη που υφίσταται για την έκδοση προσωρινής αποφάσεως προκειμένου να αποφευχθεί η πρόκληση σοβαρής και ανεπανόρθωτης ζημίας στον διάδικο ο οποίος ζητεί το προσωρινό μέτρο (διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 6ης Φεβρουαρίου 1986, 310/85 R, Deufil κατά Επιτροπής, Συλλογή 1986, σ. 537, σκέψη 15, και διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 30ής Ιουνίου 1999, T-13/99 R, Pfizer Animal Health κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1999, σ. II-1961, σκέψη 134).

39 Στον διάδικο που ζητεί την αναστολή της εκτελέσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως εναπόκειται να αποδείξει ότι δεν μπορεί να αναμείνει την έκβαση της κύριας δίκης χωρίς να υποστεί ζημία που θα έχει σοβαρές και ανεπανόρθωτες συνέπειες (διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 8ης Μαΐου 1991, C-356/90 R, Βέλγιο κατά Επιτροπής, Συλλογή 1991, σ. I-2423, σκέψη 23, και διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 15ης Νοεμβρίου 2001, T-151/01 R, Duales System Deutschland κατά Επιτροπής, Συλλογή 2001, σ. II-3295, σκέψη 187).

40 Εν προκειμένω, η αιτούσα αναφέρει μόνον, άνευ άλλης διευκρινίσεως, ότι η «προσφυγή δεν έχει ανασταλτικό αποτέλεσμα και υπάρχει επομένως ο κίνδυνος, στο πλαίσιο της διαδικασίας του επίδικου διαγωνισμού, να αρχίσει να ισχύει η αμφισβητούμενη υπέρ της All Trade [...] ανάθεση» και «τούτο δημιουργεί τετελεσμένο γεγονός και θίγει οριστικώς τη νομική θέση της αιτούσας».

41 Η αιτούσα δεν αναφέρει τους λόγους για τους οποίους δεν μπορεί να αναμείνει την έκδοση αποφάσεως επί του αιτήματός της ακυρώσεως και δεν αποδεικνύει καθόλου ότι θα υποστεί σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία.

42 Καθόσον η επιχειρηματολογία της αιτούσας μπορεί να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι η προβαλλόμενη ζημία αφορά το γεγονός ότι ο παραγκωνισμός της είναι η αιτία οικονομικής ζημίας, αρκεί η υπενθύμιση ότι ζημία τέτοιου είδους δεν μπορεί, πλην εξαιρετικών περιστάσεων, να θεωρηθεί ως ανεπανόρθωτη ή έστω δυσχερώς ανορθώσιμη, εφόσον μπορεί να αποτελέσει το αντικείμενο μεταγενέστερης οικονομικής αντισταθμίσεως (προαναφερθείσες διατάξεις Esedra κατά Επιτροπής, σκέψη 45, Neue Erba Lautex κατά Επιτροπής, σκέψη 84, και TQ3 Travel Solutions Belgium κατά Επιτροπής, σκέψη 46).

43 Υπό τις συνθήκες αυτές, συνάγεται ότι η προϋπόθεση σχετικά με το επείγον δεν πληρούται και, επομένως, η παρούσα αίτηση πρέπει να απορριφθεί, χωρίς να χρειαστεί να εξεταστεί αν πληρούνται οι άλλες προϋποθέσεις χορηγήσεως προσωρινών μέτρων.

Για τους λόγους αυτούς,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

διατάσσει:

**1) Απορρίπτει την αίτηση λήψεως ασφαλιστικών μέτρων.**

**2) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.**

Λουξεμβούργο, 2 Ιουνίου 2005.

Ο Γραμματέας

H. Jung

Ο Πρόεδρος

B. Vesterdorf